

Martin Madsen: Der er et lille Punkt under § 21, Nr. 57, paa Listen, som jeg gerne vilde sige et Par Ord om. Der staar deri: „Der indsættes under Teksten følgende Anmærkning: „Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til ved Beregningen af Tjenestealderen at medregne Konstitution, der har fundet Sted inden 1. April 1904 i et ledigt, fast Embede, uanset at den ikke er gaaet over til fast Ansættelse i Embedet, naar det ved Ansættelsen har været en Forudsætning, at den paagældende efter Konstitutionens tilfredsstillende Forløb skulde fast ansættes. Den herved opnaaede Tjenestealderforøgelse skal have tilbagevirkende Kraft med Hensyn til Lønnings-tillægsberegningen.““ Det er jo en Gennemførelse af et Par af de Punkter, som kom ind i Revisionen, eller hvad man skal kalde det, Tillæget til eller Forandringen af Skoleloven i Fjor. Hvis man nu er fuldstændig klar over, hvad denne Anmærkning, der saaledes skal indsættes, indeholder, var der jo ikke noget at sige dertil. Men det er jeg ikke, og derfor finder jeg det nødvendigt paa dette Tidspunkt at knytte et Par Bemærkninger dertil.

Der er ganske vist i en Skrivelse til Finansudvalget fra Ministeriet givet den fornødne Forklaring dertil, men selv med den in mente kan der vistnok være Fare for, at denne Anmærkning, som den er affattet, selv om den, hvad jeg gaar ud fra, bliver gennemført i den humanest mulige Aand, kan paa visse Punkter vække Tvivl med Hensyn til Fortolkningen. Jeg skal derfor til Forstaaelse tillade mig at nævne enkelte af de Ting, som ere fremførte i den anførte Skrivelse. Der er deri meddelt, at der er indkommet 90 Ansøgninger fra Lærere, som anmode om at faa den Konstitution, de have udført, medregnet i deres Tjenestealder. Af disse mener Ministeriet, at kun omtrent Halvdelen kan komme i Betragtning. Det kan godt være, at dette er rigtigt, men Ministeriet giver saa i Skrivelsen nogle enkelte Penselstrøg af sin Opfattelse, og disse kan jeg i alt væsentligt ogsaa tiltræde. Men her er det, at der bliver et Hul. Der nævnes nemlig kun Eksempler paa, hvem der skal udskydes, altsaa kun Eksempler, ikke Helheden. Der nævnes da, at Vikariater eller Konstitutioner, der nærmest maa betragtes som Vikariater, under en Lærers Sygdom, Suspension o. l. — hvad der er ganske naturligt og rigtigt — ikke falde ind under denne Tillægsberegning af

Ancienneteten. Et andet Hovedpunkt, der er nævnt, er kortere Vikariater i vakante Embeder. Men hvad er nu „kortere“? Det er et Begreb, som efter min Mening kunde trænge til en mere koncis Betegnelse. Jeg vilde finde det rigtigt, at man fastsatte et Minimum for Konstitutionstiden, som man derefter havde at rette sig efter ved Beregningen. Hvad er kortere? Er det 3 Maaneder eller 1 Aar eller en kortere Tid? Ja, det kommer dog vist ganske an paa, hvad det skal paralleliseres eller sammenlignes med. Der er altsaa, mener jeg, et af de af Ministeriet selv fremførte Punkter, med Hensyn til hvilket det kan paavises, at Anmærkningen ikke er affattet saaledes, at den giver tilstrækkelig Klarhed.

Det næste Punkt i Skrivelsen, som jeg kun flygtig skal berøre, siger, at Konstitutioner i Embeder, der ikke ere oprettede som faste, ikke kunne medregnes. Nej, ikke saaledes som Loven nu er affattet, men jeg finder det for øvrigt ganske urigtigt, for en saadan Virksomhed maatte dog til ethvert Tidspunkt staa i samme Rang som Timelærervirksomhed, ligesom jo ogsaa en Del af dette Arbejde som Regel i det mindste i Købstæderne bliver udført gennem Timelærerarbejde. Men saa siges der i et følgende Stykke, der for øvrigt viser, at Ministeriet har haft til Hensigt at stille sig saa humant som muligt ved Beregningen, at Ministeriet mener at burde begrænse sig til at søge Hjemmel til Medregning af Konstitution, hvor den har fundet Sted i et ledigt, fast Embede, og hvor det ved Ansættelsen har været en Forudsætning, at den paagældende efter Konstitutionstidens tilfredsstillende Forløb skal fast ansættes. Men hvem skal have opstillet den Forudsætning ved Konstitutionen? Ministeriet eller det Embedes nærmeste foresatte, hvor den vedkommende er bleven ansat? Jeg mener, at det her ikke er klart betegnet, hvorledes det skal forstaaes. Jeg gaar ud fra, at som Regel maa alle, der blive konstituerede, gaa ud fra den Forudsætning, at de senere skulle fast ansættes, hvis de ikke i Konstitutionstiden paa en eller anden Vis foretage sig noget, der gør dem uskikkede til senere fast Ansættelse. Jeg mener, det derfor burde betragtes som en Forudsætning, at naar de have faaet Konstitution, skulle de, hvis der ikke indtræder noget særligt, fast ansættes. Men det mener jeg ikke, at man absolut kan læse ud af denne Anmærkning.

Saa staar der endvidere — og det